

பரமாமதகுருவன்
கதை.

**THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:**

**A TALE IN THE TAMIL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.**

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

PRINTED BY J. HADDON, FINSBURY.

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR
MANAGING THE AFFAIRS

OF THE
UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatore, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Telogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Telooḡoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க, ச, த, ல, occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “ஏதோவந்தபொல்லாப்பெண்ண:” where we observe that the initial ப, of the word பொல்லாப்பு, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle வந்த, from the verb வருகிறது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun அந்த, and that the letter வ was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதோ, and the initial vowel of the word அந்த, might be avoided.

X

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (ta) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஓ and ஔ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typothetarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	for meadows	read	belly
—	59	—	15	— conjurer	—	divine conjurer
—	80	—	7	— repast	—	supper
—	135	—	14	— ஜயனூர்	—	ஜயனூர்
—	138	—	20	— கட்டிவெக்கிமது	—	கட்டுவெக்கிமது
—	139	—	7, 8	— அருவாஸ்த	—	அரிவாஸ்த
—	150	—	3	— சம்பீரம்	—	சம்பீரம்
—	151	—	22	— சாதினா	—	சாதினா
—	153	—	8	— சிறுது	—	சிறுது
—	156	—	19	— தாடகம்	—	தாடகம்
—	185	—	9	— டுண்டாசு	—	டுண்டாசு
—	118	—	18	insert அரபாரம், sub. a tumult, a quarrel		
—	143	—	23	insert கிணா, sub. a bough		

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாமதகுருவீன

கதை

முதலாவது

சுமனாககடந்த

கதை.

பரமாமதனேன் ஹேருகுருவானவரி
ருந்தார். அவரேவனதுக்கூழியஞ் சேய்ய
மடியமனையனும்பேறுதயமிணைச்சனுமுட
னுமேன்னுமவர்சீலாக்கனாகவருந்தார்
கன். இவர்களுவருங்கானையாகமம்
மச்சீலாக்கணவசாரிக்கக்கிறுமங்கன்
வழிபோய்த் திரும்பமடத்துக்குவருகைய
லோருநாள் னுன் னுஞ்சாமநேரத்திலோ
ராமம்மங்கனாக்குச்சேன் னுர்கன்.

இந்தநதிகோடிரதானகயால்வழித்திருக்
கும் வேணாய்கடக்கப்பபாதேன் னுரு
வானவர் மிணைச்சணயேவ வுற்றிணித்தி
னாசோதிக்கவடார். அதற்கிவன்புக
யணைச்சுருடி ம் னுப்பம் மனவக்கக் கைய
லேநதினகோலாஸிக்கட்பனையக்கோண்டு
போயனாத வுற்றையண்டாதுதாரநின்மேட்
டத்தண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

உ

தோய்த் தவபன் னண்ணீர் சுற்றேன் றபு
 னகந தது கண்டு டி ஊச் சனே ன்ப வன் பத
 றித் தவ று டு நதோ டு ஐ யா வய்யா நதி
 னயக் கபக் கவப் போத றவா யன் று அது வ
 ழித் திரு நது நா ன்தோ டு வபனே நச் சுநாகம்
 போ லே சீ றித் தியோ ரிகோ பத் திற் பு னகந
 து பா ய் நதே ன் ண யே தி ரீத் த வே கு ளிக்கு
 நானு ய் ரீ பி னு ழத் துத் தப் பி னதே யதிசே யந
 தானே ன் னுன். அதுக் குக் கு ரு வா ன வர் தே
 வதி ரு வ ளா த் துக் கு நா மே ன் னசே ய் போ த்
 ச ஹ் நே ரங் கா த் திரு ப் போ மே ன் னு னு ப
 ய லீ ரு ண் டநி ழ ஊச் சே ய் து ப ப ரீ ந து பூ த் சோ
 ஊ ய லு ளநக் கா ரீ ந தா ரீ க ள். அங் கே போ
 டு து போக் கவந தந திய ன் ப ல வ சே டு ள்
 க ஊ ய வ ன வ ன் சோ ல் லக் கோ ண் டு வ ரு ம
 ளா வ ல் ம டி யே ன் ப வ ன் சோ ன் ன தா வ து.

இநதந தியன் னு ஹா ர னு ந தந தி ர னு ம் ப ம் ப
 ல னு னு ஹ யே ன் பா ட ன் சோ ல் லக் கே டி ருக்
 கி மே ன். எ ன் பா ட ன் வே கு ளை யா பா ரி
 யா க் கு ம். அவ ரோ ரு நா ளா ப் பப் போ தி
 யே ம் று ன வ ர ண் டு க னு னு த க ஊ த் தா னு ந
 த ன் கூ டா ளி யு மோ டி க் கோ ண் டு ந டு வா ம்
 ற ல் ற ள் கி வ ரு ன க ய ல் னு ப ம ட் டு மோ டு கி
 ம கு ளி ரீ ந து த ண் ணீ ரி லே கோ னு ப நா ளா
 க க் கோ ள் ளா ளச் ச ஹ் ஊ ப் பா ற த் தா ள் க
 ளா ள் கு ளித் துக் க னு னு த க ஊ ய நி ற த் தி க் கு
 ளி ப் பா டி னு ரீ க ள்.

பி ன் ப க் க றா க் குச் சே ன் ன வ ப த் தி லு ப்
 பே ல் லா த் னு த யு மா ற தி ன் ன து ம ல் லா ம

ன ன் னு ப் த் னு த த் தி ரு ந த கோ ணி னு க வ ர
 னு ய ச் ச ஹ் ன தி ற வ ர ம ல ம் ப த ம ர ய ப் பே ல்
 ல ர ஞ் சோ ரி ந து ஷ ட் டு த் தி ரு டி ன த ர க க் க ண்
 ப ர ஈ க ள். ஆ ஆ இ ந த வ ப் னு ப ப் ப டு ங் கி க்
 கோ ண டி ரு ந த தி னு லே ய ஸ் லோ பே ங் க ஷ ன
 ய ர ஹ ஷ னு ங் க ர ம ஸ் ஷ ட து ம க ர ன ன் னு ம
 யே ன் னு வ ரீ க ள் ச ந தோ டி ப ப் ப ர ஈ க ளோ ன்
 னு ம டி சோ ன் னு ன்.

அ த ம் பி ப் பே னு த ய ர ன வ ன் ம ஹ் லே ரு சே ய்
 தி து வ க் கி னு ன். இ ந த வ ர ம் ஹ க் கு ள் ள வ ப ர
 ய த ந தி ரு ந தி ரு ட் டு க் க ள் மே த் த வே ன் னு ளி
 லே ந டி ந த து கே ட் க. ஒரு ந ர ய் தி ரு டி ன
 வ ர ட் டு க் க ஹ க் க ண் ப த் னு த வ ர ய லே க வ்
 ஷ க் கோ ண் டு ந டு வ ர ம் ஹ லே நி ந தி ப் பே ர
 னு க ய ம் க ப ட ர க வ ர ஹ வே லே ரு ம ர ம் ஷ த்
 து ண் டு த ண் ணி லே க ர டி ன த ர ம். ந ர யோ
 வே ன் னு லோ ரு க ப ட டி ஸ் ல ர ம ம் க ண் ப து
 பே ரி ய தே ன் னு தோ ன் னி ன தி னு லே க வ் ஷ
 ய ரு ந த து ண் ப த் னு த ஷ ட் டு ப் பே ரி ய னு த க்
 க வ் வ வ மி ப் ந தி ன் பே ர த து வ மி து வ ம் பே ர
 ய ம் ஹ ந ர ய ம் வே னு ம னே யு ரி ம் சே ன் னு
 தே ன் னு ன்.

இ ப் ப டி பே சி க் கோ ண டி ரு க் னு க ய லு க் க
 னு ர ய லி ரு ந தோ ரு தி னு ர க் க ர ண வ ர க்
 க ண் ப ர ஈ க ள். ஒரு ச ர ண் து ண் ணி லீ ம ர த் தி
 ர ம ர ம் ஹ லே ர டி வ ரு கி ற தி னு ல வ ன் கு தி
 னு ர மே னி ன் னு ச ஹ் ஹ ங் க ட ச ர ம ம் ச ல ச ல
 வே ன் னு க டு கி வ ந த ர ன். இ னு த க் க ண் டி வ ரீ
 க ள் ஐ னு ய யோ வே ங் க ள் கு ரு க் க ளு க் கு ங்

சு

குதிறையருநதாலவருமவனாயண்டநாங்
கனம் பயமில்லாமலாற்றிலுங்கலா
மே எப்படியாகினுமோரு குதிறாவாங்
கவேணுமயாவேன்மமன்முடத்துவக்கி
னாகல். பரமாம்தருவானுநதச்சேய்
திமேலுக்குப்பேசுவோமேன்முபோழுது
சாய்நதம்துமானநேரங்கிடனதிலேதி
ரும்பவாற்றித்திறைசோதிக்கவனுப்
பினர்.

உப்படியேயநதக்கோளாஸிர்க்கடனுப
னயத்தானேமனுபயன்கோண்டுபோயுள்
லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேமுன்
றியவநததிலேசம்முங்கிலம்பாதனதக்
கண்டு களிகூர்நதோடச்சுமயஞ்சும
யம்பாய்வடாதுசத்தப்பபாதுசுமக்காய்
வாருங்கோளா ஆம்முக்குநல்லசோத்திய
நேரமாய்மு இப்போழுதஞ்சவங்குசவந
தேனவயல்லையேன்முன். இநதநன்னமனுப
மனுபயன்கோல்லக்கூப்பிடவேல்லாருநதி
டிரேன்மே ழுநதுகிமாவேன்பாரின்றிய
வரும்பதலமாகவாற்றிலுங்கினாகல்.
காலாலடிபடவனுக்கொழுதலாய்ச்சல
சலவேன்னஞ்சத்தமிடாதபடிக்குவந்த
வோவ்வோரடிக்குக்காணுத்தண்ணீர்மே
லேடுத்துத்தாக்கியப்பாம்பேர்த்தான்முத்
துணுக்கேனநேஞ்சம்பனதக்கத்தாண்டித்
தாண்டிநதினுயக்கடநதுபோனாகல்.

கறையேன்மேறினவடனேபடசஞ்சலத்
துக்கலாவாகமகிழ்நதுதுளாஸிர்க்கோண்

௫

புருக் கி ஹபோ துப நதிந்ந ஹபு னே ன்ப
வ ன் ஹ ன் ண க் கூடாமல் ம ஹ வ ர் க ஷ
பே ண் ண ன் னு ன். எ ண் ண ன் ன டப த் தி ஷ வ ர்
மா த் தி ர ங் க ண் ட தி னு ல் அ ப் ப ர டா வ ப் ப ர
பா லோ ரு வ ஹ ம் ஹே டே போ னு னே ய தோ
ஹ வ ந து பே ர் மா த் தி ர ம் நி ம் கி ஹ ஹ ம யா
பே ன் ஹ ப ய மி டா ன். எ ல் லா ஹ ர ய ம் வ ரி
ஹ ச யா ய் நி ஹ த் தி ய ரு ஹ ஹ ம் ஹ ஹ ரு
தா னே க ண க் கூ ப் ப ர் க் க வே ப் போ து ந த ன்
ஹ நி க் கி க் க ண க் கே ம் ஹ ன ப டி ய ஹ ஷ வ ர்
மா த் தி ர ம் நி ம் கி ஹ மே ன் ஹ ர். அ ப் ப டி ய
வ ன வ ன் ஹ ன் ண டப டோ ஹ ந த வ ர் க ஷ
மா த் தி ர ங் க ஹ ன தி னு லோ ரு த் த ஹ யா ஹ
ஹ ஹ ங் கி ன து த ங் க ஷ க் கூ ஹ ஹ நி ச் ச ய மா
ய ம் ஹ.

அ து க் க வ ர் க ஹ கூ கூ பே ன் ஹ ல ஹ க் கோ
பே ன் ஹ ஹ து த ம் ஹ ஹ ஹ ஹ ரு வ ஹ ரு வ
ஹ க் க ஹ க் கோ ண் ட நே ஹ ஹ ஹ ஹ தி யே க
ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
கா த் தி ய ந த ம் வ ண ங் கி வா ஹ த் தி ப் ப ணி ந து
பு க ஹ ப் ப டு ம் ப ர மா ம் த ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ க் க த் த ஹ பே ரி ய நே த் தோ க ரு ங் க ஹ ஹ
ம க னே கோ ஹ ம வே ஹ ஹ ப் ப ஹ ப் பே ரி ய ஹ
ஹ ஹ த் தி லா வா யோ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
ய ரு ஹ ப் போ வா யோ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
த ம் வ ஹ ஹ க் க ர ய ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ

ஸா லேநிரம்ப இனியரமன் றுக்கு ஷ ஹ ம
யன் றிநின் மவடத் தடபயாஸா மின் றுபே
நதுகிடக்க வேன் றுர் கல்த.

இப்படி பம்பலவ ஹசய நதிட்டு ஸ்ஹ கநே
ரீத்துவரஸ் று ஹக்கிப்பிதம் றுக்கோ ண்டு
ரு நதா ரீ கல்த. ஆகிலும் பத றின் மி ஷ ஷ ச்சத்
தனத்தினு லந நேர மட்டு நத ஸ் க ஷ க் குல்த
ஸா ம் ஹே பே போன வண் னு னே ன் ஹே ரு
வன் றிய வு மில் ஷ ஷ வ னே வ னே ன் று ஷ சா
ரீ க் க வ மில் ஷ ஷ. அத் த று வ ர ய லே வ பூப்
போக்க ஹ கப் பத்தி மா ஹே ரு வன் சே ன் று ம
ன திர ஸ் கி ஏ ஹ த யா வே து வ ந த து ரி த மே ன்
ன சோ ல் ஷ ஸ் கோ லோ ன் று கே டா ன். அவர்
க ஷ ஹ மோ று ஸ் கி ப ப ந ப ந த ஹ த ச் சோ ல் ஷ
வ னி வ ரீ க ல்த மி ஷ ஷ ச்சத் தனத் த ஹ த ன் று ய் க்
க ண் டு கோ ண் டு று ன் னு ன தே ல் லா மா ய ல்
ஹ ஸ் க லோ ன க் கோ த் த வே கு மா ன த் த ஹ த்
சே ய் ஷ ரீ க ல்த ற ஹ லா ம் ஹே பே போன வ
ண் ற ய ஸ் கே ய ஹ பூப் பக் க வே ன க் குத் திர ற னி
ய ண் டு வே கு ஷ த் த ஹ த ப டி த் த வ ஹ க் கு மே ன்
ஹ். அது க் கு க் கு ரு வ ற ன வ ரீ ச ந தோ டிப்
பட்டு றீ ய் ப் ப டி சே ய் த ர ல் வ பூ க் கு ஹ வ த் தி
ரு ந த ந ர ம் ப த் த த் த ப ண று று ன க் கே த ரு
வே ர மே ன் று ரீ.

அவ ஹ ஸ் ஹ க ய லே ந தி ன த டி ஹ ய யோ ஸ்
கி ய தி லே யா க் கு மி ந த ஷ த் த ஹ த யோ டி ய ரு க்
கு து றீ ஸ் க ல்த ற ஹ ற ஹ ற ய ர ய ரு ந தி ந த த் த
ட ய ர ல் று து கி லோ ர டி ப ப வே ய வ ன
வ ன் ற ன் பே ய ஹ ர ச் சோ ல் ல யே ண் ணி க்

கோண்டுபநதாலவருமீங்கேவநதிருக்
கப்பண்ணுபேனேன்அன். இப்படியவர்
கணநிறத்தினுநதினநதிக்குருவென்றது
கின்மேலேபலக்கபோரடிபோடவவரும்
அப்பாபாநானுன்குருபேன்ன அவனேன்
மேன்அன். இவ்வாறாவனல்லாறாய
மோருவச்சுவச்சபேயவர் கருநதங்கல்
பேயர்வேறுபேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கேம்
அவமாயபேயரினோருவனுங்குறையா
மலநிற்கக்கண்டோத்துக்கோண்டாரீகல்.
ஆகையாலதிசேயப்பட்டுவநததேவவத்
தக்காரணமிகவும்ஊதுதித்துச்சொன்ன
பணத்தக்கோடுத்துவட்டுப்போனரீகல்.

இரண்டாவதுகுதிரை

முடவாங்கின

கதை.

பரமாம்தகுருவனுமநதுசீடாக்கலும
பத்துக்குச்சேன்றுடன்ப ஆம்முலேதாங்கல்
புடவபதினுயச்சோல்லத்திரிநதாசீகல்.

அதிலேமபத்துப்பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதுபொருகண்டுபுக்கிழவநபநததேல்
லாத்நதயும்பரமாய்க்கேட்டுநீங்கலுங்
கலாயேண்ணிக்கணக்கேம்முணவனகய
லேமோசம்பநததேன்முக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்பேமேருவணயேன்கிலுந
தப்பவட்பேண்ணினும்கணக்குத்தப்பும்.
ஆகிலும்பேமேசனுமயம்பநதாலிப்படிப்பப்
பமோசம்பராதபடக்குபாயநானேசோல்
லத்தருகிமேன். காட்டிலேகிபக்குஞ்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூட்டியோப்பரவாகத்தட்ட
யேல்லாருஞ்சுழுவருநதுநுணிமுக்குச்சா
ணத்திம்படக்குநிநதமுக்கினதின்புமசா
ணியம்படகுழிகலாயேண்ணபேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தணபேரேன்முயலாமே.
அப்படியே அறுபதேமுபதுவருமதத்துக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டுக்லகூட்டணவபத்

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிணவனாகயதாக்
குமேன்ஹல்.

இதுநல்லவபாயநதானேபணத்துக்குஞ்சி
லவஸ்ஸயோருத்தனுக்குநதோன்றுதே
போய்ம்ஹ. ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதிறாபாங்கினுலுத்தமம். ஐயா
வேப்படியாகிலுமாமக்குக்குதிறாசம்பா
திக்கவேணுமேன்ஹசகலருஞ்சோல்லக்குத்
திரவஸ்ஸயேவ்வலாபாயருக்குமேன்ஹகுரு
வம்வசாரித்தாரீ. வசாரிக்குமிடத்தில்நா
ஹபோன் ஐம்பதுபோன்னிம் குறையா
தேன்ஹகேடதினலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமில்லயேன்ஹகுருவானவர்சாதித்
தாரீ.

இவ்வாறாவர்கலாபலநாலுமாலோச
ணசேய்துகோண்டிருக்கையலேமேய
வடகறுவப்பசுலோருநாலப்போரு
துசாயும்வேணாயல்வட்டுக்குவாராத
தக்கணநிலேங்குநதேடனர்கலா. தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினல்மஹநால
மடையேன்பவன்சும்ஹக்கிஹமங்கலிலே
தேடப்போனன்.

எங்குங்காணுமல்லுன்னாநாலவநதும
பத்துக்குச்சேன்ஹவடத்திலே அய்யாயசு
றவக்காணேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவஸ்ஸயாப்நமக்குக்குதிராயகப்படதேன்
ஹசநதோஹமாய்ச்சோன்னன். அதேப்ப
டையேன்னுஹசயோபேகுருவங்கேட்கப்போ
னகறுவஹயத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடு கோல் ஊக் குக் கோல் ஊ போயேல்
 லாஞ் சோதித் து வரு னக ய லோரு பேரிய
 வேரியன் க னு ரச் சா ரீ லே நா ஊ ந து கோ
 லி னக க் கு தி னு ரக ல் மே ய வங் கிடக் க வங்
 க ண் டே ன். போகப் போக வரு கே சே ன் ற ல
 பத் தி லே லங் கு மி ரு னக ய னு ம் ற னு வப் பப் ப ரு
 கு தி னு ர னு ட் ற ப க ஊ க் க ண் டு அ தி ல் வ ந து
 வே ரு வ ஊ ண் க் கே ட் க வ து க ல் கு தி னு ர னு ட்
 ற ப த ர னே ன் ற மோ வ் வே ர ன் ற க் கு நா ஊ
 ந து போ ன் ம ரத் தி ர ம் ல ஊ ய ர மே ன் ற ம வ
 னே ன் க் குச் சோ ன் ன ன். அ ய் ய ர ல து ந ல் ல
 ச னு ம ய ஞ் ச லா ப ம ர ய் ச் ச ர தி க் கு தி னு ர வ
 ரு ம் ந ர மே ப் ப டி வ ல ரீ த் தோ மே ர வே ப்
 ப டி ப டி ப் ப த் தோ மே ர வப் ப டி யே லி த ர
 கு மே ன் ற ம டி யே ன் கி ற வ ன் சோ ன் ன ன்.
 எ ல் ல ரு க் கு மி து வே ச ம் ம தி ய ர கி ய வ னே
 டே ம ன ப ய னே ன் ற வ ஊ ண் க் கூ டி க் னக ய ஊ
 ந து போ ன் கோ டு த் து ப னே ப ய ண் ப் ப டு த் தி
 ய னு ப் ப னு ரீ க ல்.

சோ ன் ன த ன் ன ம க் கு ம டி ய ம ன ப ய னு ங் கு
 தி னு ர னு ட் ற ப வ ர ங் க ப் ப ம ப் ப டு ப் போ
 ன டி ப் ப ரு னே ன் ப வ னே ரு ச ந தே க த்
 ன த க் கோ ண் டு வ ந து ல் ல ர ன். ந ல் ல ச ர
 தி த் து ர க த னு ட் ற ப வ ரு மே ன் ற ன வ த் து க்
 கோ ல் ல ன ங் கோ ல் வ ந த ர லு ம ன ப க ரத் த
 டி ப் ப ர ட ல் லோ போ ரி க் கு ம். ஆ கி லு ம ன த
 ய ர ன ப க ர க் கி ற த ப் ப ர வ ற் யே ன். இ ரு னக
 ய ர ல் த் த னு வப் பப் ப ரு தே ன் ற னே ப த் து க்
 கோ டி க ஊ க் கூ ட ன வ த் த ர லு ம் ப த் த வ

யக

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்புறமிதுக்குப்
பேர்வழிசோல்லுங்கோலோன்றான்.

என்றனதக்கேட்பேல்லாரும்பேடுவழிப்
பாடமாயோருவனேருவண்ப்பார்த்துக்
கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருந்தார்
கன். அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவா
னவர்தானேநமக்குள்ளோயோருவனதுப
காத்தாலோழியவேமேவழிகாணேனேன்
அதனித்தனியேநின்மனுவனாய்க்கேட்க
வவனவன்பேர்க்குச்சோன்னான். இவன்தி
னநதினநானே ஆற்றிலேபேர்ப்பேண்டி
யதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுவரவங்காடி
லேபேர்ப்பேண்டியவேரிகரும்பசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோலாவனதுபகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனேவேன்னுலரவம்பகலுமா
கட்டன்வாங்காமல்மடப்பலாஸியலேநா
னேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோஅக்கவ
நானுவதக்கறிகனாச்சனமக்கவம்வநனத
யானபணியாரமுண்டுபண்ணவும்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணுடயலேசாகிமதல்
லோடிகனதுபகாக்கிமதேன்னுலாடுமோ
வேன்னுசோன்னான். மத்தேருவன்வட
யாமுன்னேநானும்குப்பேர்ப்பத்தநதா
வனம்பண்ணிவாய்கோப்பலித்துருகங்
களுவக்கனகால்கத்திசேய்துமுறையோ
பேல்லாவனுட்பானங்கனாயுருகித்தடின்
புழங்காவனங்கல்பலவநதிரிநதுபதுவ
ரும்புகனாதேநிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கே கே ராண்டு வநது நேடுஞ்சரங்க ஊர்த் தோ
டுத் துப்பலவக்கிற கங்கலிலேயம்சண
யோபேசாத் தித் தேவபுறசக்குநித் தியமேயு
தவசேய்வதேன்பாரிசமல்லோவத்தோ
புறபயங்கிபக்கலாமோபேன்அன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லா னுள்ளா
துதானே போனமற்றாண்டு பேர்கலா
லேயுமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கல்
போகிறவர்க ஊவசாரிக்கவமவர்கல்
சொல்லு/ னுத் துத் துக்குமறுவத்தரங்கோ
டுக்கவங்கோண்டு வநதுவடும்வழக்குக்
கேட்டுத்தீர்க்கவருகியாதவேலையாயருக்
கிலுன். கறுபசியலேம'டிபேன்பவனேதுக்
காறுவ/ மேவனசறுமயத்துக்கேல்லாங்க
றுபசநறுதபேட்டாபக்குப்போறவனல்லோ.
ஆறுகயால்நீங்கலாடிக் கடிவேண்டியவ
ழியத்துக்குத்திரியவேணு னுள்ளாதுதானே
நாணுல்லங்கேசும்மாவல்லோவருக்கி
மேன். அநத னுட்டாபறுமடையலேறுவத்
துக்கோண்டுறுகயாலேதருவப்போர்ஹ
யாலே னுட்டமார் போபண்ணத்தேயன்போ
டுபேணியறுபகாப்பேன். குதிறாபோரித்
தாலே போதும்பபத்தும்பறுமயாசம்
பார்க்கபோண்ணுதேன்அர்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
பக்கும்போது னுன்அஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
றுதயத்தோடுபறப்பட்டம'டியுமறுபயறும
ரண்பறுக்காதவழிக்கப்பால் னுன்கண்டு
குறித்தவறுபயாலாத்துக்குப்போய்ச்சாம்

யங்

பம்பூசினிக்காய்த் திரவாங்காய்த் துக்கி
பநதவேரியன்கனாக்குச்சேனார்கல்.

அனாதக் கண்டு மிகவுங்கலிகூர்நதுகாத்தி
ருநதகுடியாணவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாழிப்பகலிலேங்கலநக்கோருழிப்ப
யவசியமாப்ததரவேணுமப்பாபேன்
கேஞ்சினார்கல். அவனுமிவர்கல்பேனாத
மகண்டு கோண்டு ஒவ்வநதவந்தமசாதிக்
குதினாழிப்பகலியநிங்கல்வாங்கத்தக்க
வர்கலோபேகுடிநாபேம்மதாக்குமேன்
மவன்சொல்லப்பாமய்யாவதுக்கனந
துபொன்தானுலாவநாபேன்மநாங்க
லாறுயோமோவதோனாவநதுபொன்
யும்வாங்கிக்கோண்டுநல்லாழிப்பகலியத்
தாருமப்பாபேன்னார்கல். அதற்கவனிங்
கல்நல்லகிரேம்தந்தரணையுங்கல்
குணத்ததப்பம்மியநதவநாக்குக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். ஆனகயாலுங்கலநக்கோ
ருழிப்பகலிப்போனாதத்தோநதுகோண்
டுபொங்கலாந் ஆனலநதமலவேபாபே
வாங்கினதாகப்பதத்தியலேவேலிவா
தேயுங்கலோனாந். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத் தியம்பேரியதோருகாநயத்
தோநதேடுத்துமநாநாதிகாலமேபலாப
லாபேன்மவாடியும்பொருதேடுநதுபுறப்
படார்கல்.

மடிதலமேம்பதலமாழிப்பகலியயே
டுத்தேம்மம்மேருவன்முன்னேவழிகாட்
டக்கோண்டுபொனகயல்மடிசொல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அமுன்னே ரீகலாசோன்
னது

“தவஞ்சேய்வாரீதங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கலாபண்ணிக்
கோண்டுபெருகிறதவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக்குதிறாநாமபோன்றாமுறம்பது
போன்பேறத்தக்கதுநாமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிறேமேயேன்
றன். அதுக்குமறுபயனிதிலேயாலேசாசன
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமம்மேல்லாம்
புறத்தபுகழுமில்”

வேன்மதுநீகேட்கவல்லையோ. உலாதிய
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுலன்பம்
வருமோழியமம்மதேல்லாநதுன்பமும
அபகீர்த்தியுமாகும். எந்தோப்பனாரீநேடு
நாலாவேகுபுண்ணியங்கலாச்சேய்தல்லோ
நான்பிறநதபலணயமகிழ்ச்சியையுங்கண்
பாரேன்மறுபயன்சோன்னுன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவறுத
தால் ஆச்சாளுணாக்குமோ” நல்லணக்கு
நன்னமவருநதீவணக்குத்தியுமவரு
மேன்றன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுபெகுதாரநப
நதபின்பசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
புக்குறக்கேபட்டுவழத்தாடினபுசினிக்காய்
கிழைகோத்துக்கோத்தாய்ப்படரீநதசே

யரு

புயன் பேரில்வாசப்பபவநுநதகர்ந
துபநதது.

அப்போதநதப்பூண்டிலேபதுங்கியருநத
நசலதீர்நதேநுநதோடப்போய்மறு.
இதோகூடிலுநதகுதிராமையோடுதேன்
மபயமிடருவருமதைப்பயிப்பிடக்கத்
தோடர்நதார்கல். மேடும்பவ்நாநுங்கா
டும்பேலியும்பாராமலோடபேயுடுத்தசு
ஸகலாநுச்சேடியலேமாடிக்கிழிநததுபா
திட்டபபதுபாதிமிதித்தகப்பநபச்சதை
நயக்கீறத்ததைத்தநுலாநாலரத்தம்பாய
உடம்பேல்லாம்வேர்வைவடையுநேஞ்சு
பதைக்கவருகாதநபக்கவஸாத்திஸாத்தி
நாக்கக்குடலேதேறிக்கலோடியோடறு
நசம்பட்டபபாமலுருவருநதவத்தத்த
நகத்துவநுநதார்கல். இதுக்குலாநாக
நசல்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
லித்துவேகுதாரமோடப்போய்மறு. அவர்
கலுமிஸாப்புப்பாராமலேநுநதுநுலா
லுக்கல்லுக்கப்பநகலாலேகாயப்பப
காலநோண்டநேண்டயங்கங்கேதேடிச்
சலத்துப்போயன்னுமக்கேல்லாம்பசியும்
படிணியுங்கிபநதஸ்த்தமித்தபன்புமபத்
திம்சேன்றுர்கல்.

மபத்துவாசலில்நுழையுப்போது அப்
பாபாவப்பபாவேன்ஹதங்கல்வாயலே
யஹநதுகோண்டுக்கீழையடத்துவநுந
தார்கல். ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேன்னவேன்ஹமஹவர்கல்வநது

ஹகதாக்கியேடுத்துக்கேங்கநபநதவந்தமா
 னமேல்லாமிருவரும்வபரமாய்ச்சோன்
 னபிம்பாடுமடியேன்பவன்சோன்னுன்.
 உய்யாநான்டிறநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தணவேகக்குதிறானுயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமாய்நீலாத்
 திலேயும்பேருமத்திலேயுஞ்சலோத்தருப
 மாய் ஒருமூழ்நீலமாயன்னங்கூடில்க்கி
 பநதமறியானுலுமிருசேவ்வஹத்துக்
 கோண்டிருவரங்கனுபநீலாத் தேவபாஸ
 யநதாக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபநாலுக்கால்
 வரித்துநீடியோடனசுறுக்கும்வேகனுத்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்னுன்.

உதுக்கேல்லாநமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கணாயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுள்ளாதுதானையாகிலுங்குதிறா
 மறியும்போனதுதாவண. மறியாய்குக்க
 வப்படியோடும்பட்டத்திணிமேற்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கல். நான்கிழவனுக்குமநதவங்கக்கு
 திறாசும்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 னக்குவேண்டாமப்பாவேன்னுர்.

ஸ்ரீனமுவது
வாடனாகமாதேஹிப
பயணமடேபான
கதை.

பலநாளோழிநதபின்புதாரப்பய
ணத்துக்கவசரம்பநதது. அத்துணதூரங்
கானனுபயாகப்போகக்கூடாதேன்றோரு
மோறுழமாடுவாபனாகக்கமத்திக்கோண்
டுவநதாரீகலா. அதின்வாபனாகக்குநித்த
ஸ்ரீன்ஹபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலு
வல்லினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்
கபநதபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போ
னூரீகலா.

கோடுமவேனிழ்காலமாகக்கோல்தாந
பக்கநபக்கச்சுலாநச்சுலாநோனவேயலு
மேறிக்கவோருமரனஞ்சேடியுங்கினுபயா
மலுமோருமஹவநிழலுமில்லாமலும்
வேடவேலியலகப்படாரீகலா. அப்ப
டிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோ
ரத்ததப்போலுமல்பபுங்கிறுத்தண்டு
போலேகிழக்குக்கலாதுவண்டுமாடினின்
ஹகீழேவழத்திரிநதாரீ. அதுதக்கண்டுசு

உருக் களவனுரயேடுத்திறக்கியோருநிழ
 லல்லாறுமயாஸ்நிதத்தினமாடிநிழ
 லிற்கிடத்திச்சுணயாஸ்வசிறக்கோண்டி
 ருநதார்கல். அவருக்கிலேவேடுவாறு
 தலாணதின்டறுகுளுநதகாற்றுவசடர்லா
 வுமாடிந்மேலேறிமேல்தாடமேல்தாடப்
 போய்ப்போடுதுசாய்நதுபோகாழ்ந்நே
 யோருசிறுநாறச்சென்றிறங்கினர்கல்.

அங்கேசிறியதோருநடைகூடத்தினுழந
 தவுடனேமாட்டுக்காரனுக்குழ்ந்நபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்போராத்தென்றன். இதே
 துழ்ந்நுன்னேடேபோருநதினவற்றுக
 கூலியதுதானல்லோவேன்றவர்கல்
 சோல்லவவன்மறுத்துச்சோல்லவான்
 மாடுவாகனமாகவதவனதுக்கிறதக்கூல்
 போருநதினதுசரியேடன்புநடுவழியலேன்
 மாடுவேயலுக்குக்குடையாகவதவனதுக்
 குக்கூல்தேனவயல்சையோவேன்றகூட்ட
 பவஞ்ஞாயித்தென்றவர்கல்சினநதே
 திரிக்கவேடுசுண்ணாப்பற்றிக்கோண்டார
 பாராமிஞ்சினதினனாராரேல்லாருமதி
 ர்நதாணும்பெண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்த்தார்கல். அதிலேஞாயக்காரனென்
 னேருபடையாச்சிசநதடையயமத்தியரு
 வனகவழக்குங்கேட்டுநான்சோல்லநதிர்ப்
 புகுத்தாஸாசர்கலோவேன்றசம்மதி
 கேட்டன்புசோல்லவான்.

நான்தானேருநாளுருக்குப்போனகய
 லோரிதாத்திரிபேரியதோருவடுதியலே

யசு

தங்கிணேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுமன்
 ஸ்சாப்டபேஷ்டுவதேல்லாமவசைக்
 குக்கோடுப்பார்கலா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவக் கவகாசமில்லாததினாலொன்ற
 தேவையல்லையென்றேன். அப்போதன்
 வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பேருநதுப
 னாயருப்புச்சலாக் கயக் கோரித் துத்
 தணல்மேய்குழம்மிச்சுகுகிறீர்கள். அதுவே
 கவேகப்புனகநதுவடும்வாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயருநதுநான்கோண்டுவந்த
 கடிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாப்டுகிறது
 நல்லதென்றதத்தச்சம்மிநேரஞ்சுழம்மிக்
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தையநதப்புகமேய்டித்
 தோருகயாலதச்சுழம்மிமயேருக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்டப்
 ப்டுக்கோண்டேன்.

பிறகுபோகவேணுமென்றிருக்கயலே
 வுதிக்காரன்னவாசணமுகரிநதுக்
 குக்கூல்கேடான். அவன்கேட்கநானஞ்ஞா
 யமென்றநாங்கலிருவரும்பழக்குப்பே
 சவந்தவரதிகாரணன்னுபக்குப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரிவேகுபத்திமாண்
 மேத்தச்சமரித்தன்மிகவந்திதாயநதேரிந
 தவனவன்பண்ணினதிரீமானங்கேட்கக்
 கறிதின்மவன்வசைபணமங்காய்டுமண
 முகரிநதுக்குவசைபணத்தின்மணமாம
 மே. இதுதான்திரீப்பேன்வதுதிக்கார
 ணயருகேயுழத்தப்பணநிறைந்தப

உய

ஹயயவன்மூக்கிலேயமூநதவனாத்துத்தேய்த்
தான். அவனுமூக்குப்போகுததையயோ
வநதகூலிபோருமேன்ஹன். கேட்டிர்க
லோவதுவேதாயமிதுவேநிதியல்லோ
வநதத்தீர்வதானுங்கலுக்குமாபேறு
வநததுக்குக்கூலிப்பணமாமாடினிழல்ல
ருநததுக்குக்கூலிப்பணிழலும்போதும்.

ஆகிலுமிப்போதும்த்தமித்ததினால்மாப்
டுநிழற்கூலிக்குப்பணச்சத்தமோத்துக்
கோண்டவணச்சிக்கேனப்படித்ததுப்ப
ண்ப்புபனயக்காதிலேயடித்தடித்துக்
கேடாயோவேன்ஹன். அவனுமானமயா
வானமயாகேட்டேன்கூடக்கேட்டேன்கா
துநோகுதுபோருங்கூலிபோருமப்பாவேன்
ஹன். குருவமுன்பாபேனக்குப்போருமிந
தச்சஞ்சலமேனக்காகாதுநியுன்மாப்பாடக்
கோண்டுபோவணிப்பயணங்கோஞ்சங்கா
லமேமேலாநாமேலாநாநபநதுபோகிறே
னேன்ஹவணப்போகச்சோன்னார். வழக்கு
நன்னுய்த்தீர்த்ததாயக்காரணமிகவம்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுப்பினார்.

நாலாவது

குதிராட்டிககத

தூண்டலுடைய

கதை.

மஹாநாட்டுருவஞ்சீஹும்வேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூடனவனையாயத்
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கல். தலாநதந
னையாயப்போமதிலேயன்னங்காதவழி
முகியாமுன்னேவேயலேமுன்னதக்கண்
போருகுலஞ்சேரலையலங்குநர்கல்.
அங்கேயலாப்பாறக்கோண்டிருக்கைய
லேமலுச்சனென்பவன்பேரிக்குப்போய்ச்
சம்பமாயருநதவேரியங்கால்கடுவப்
போனன்.

கறாமன் பேரிலோர் ஐயனர்கோல
ருநதததிலேநவமாய்மண்ணும்குடபேரிய
தோருகுதிராநேம்மிக்கபனுகக்கோண்டு
வநதுவைத்திருநதது. ஏரிநிறநததண்
ணீராகவநதண்ணீர்தேரிநததாகவமிருப்
பதினாலநதமண்குதிராமனிழையேரியல்
மலுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிராந்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கறாமனின்ம

உய 2

மண்குதிரைக்கொத்தநிறம்பேருமனையாஞ்
சாயலேன்மகண்டதிலுதினிலுராக்குந
தண்ணீரிலேதோன்றினதேன்மகனாகவந
தது.

வந்தாலுமப்போதடித்தகாற்றினுலே
தண்ணீரணநதனசயவதிலேதோன்றினகு
திரையுமனசநதிருக்கக்கனாமேங்குதிரைக்
காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருட்
குதிரைவேமேன்மனையருவ்வாதேன்மநிச்
சயத்தான். டன்ணையுமவனதயோடடி
னுப்போலேகூட்டிட்டுக்கல்லனுலேந
தான். அத்தோடேதண்ணீர்திகமாயனுயக்
குதிரையுநதனுயேடுக்கவங்காலுதக்கவ
முடம்பேல்லாம்பனதத்துவ்வாவுமிவ
னுக்குத்தோன்றினதிலுஞ்சிமம்மவரீக
ஸிபத்திலேராடிவநதுகண்டதேல்லாஞ்
சோன்னன்.

இதுக்கேல்லாருநதிடேனவேருநதோ
டிச்சுற்றிப்பாரீக்கமிணச்சன்சோன்ன
துமேய்யேன்மகண்டு கோண்டாரீகவ்.
இனியதண்ப்பம்மப்படிக்காலோசண
சேய்துகோண்டுதண்ணீரிலுங்கிப்படிக்க
கவோருவருஞ்சம்மதியாததிலுலவனவன்
நிணத்தபலவனகமவத்துநிக்கித்தாண்டி
வட்டுமின்படிக்கிறுப்போலேயனதயுமடி
டித்துக்கனாமேலுக்கிறதநல்லவபாய
மேன்றிதிலேநிணகோண்டாரீகவ்.

தாண்டலாகவோருவன்னவத்திருநதக
ருக்கரிவாலுமிதுக்கிறையாகக்கோண்டுவந

தக டி ச்சாத னு ந தா ண்ட டி க ய ஹ க க் கு ரு
க டி ய ரு ந த த் த ஸ ப் ப ர க் கு மெ டு த் து க் கோ ண்
ப ர ய த் த ம் ப ண் ணி னு ரீ க ள். இ த் த ன் ன ம
யே சாத த் து க் கு ள் லோ க ரு க் க ரி வ ர ஸ ஹ வ த்
த த் த ஸ ப் ப ர க் கோ டே க டி க் கு தி ன ர க ண்
கி ன் ஹ வ ப த் தி லே ஹி ந த ரீ க ள். அ து தோ ப்
பே ன் ஹ வ னு ந த வ ன ச யோ டு த ண் ணி ரீ மி க
வ ந த ல ம் ப ண் தி ன ல ஸ் கே தோ ன் ஹி ன் கு தி
ஹ ர ய ந து ள் லி நே லி ந து கு தி க் க க் க ண் ப து
போ லே தோ ன் ஹி ன் தி ன லே ஸ் ல ரு ம் ப ய
ந தோ டி னு ரீ க ள்.

னு ண் ப ர சி னு ய ப் ப டி டி த் தி ரு ந த போ ரு வ
ண ன த க் க ஹ வ ப ர ம டி டி த் து நி ன் ஹ ன் கு
லா த் த ஸ ய ம ரீ ந த ப ன் ப மெ ள் லா மெ ள் லா
வ ணு கி ல ட க டி ச்சாத ம ன ச த் த ன ச க் க க் கு
லா த் து ப் பே ரி ய மீ ன் க ள் சி ஸ ஹ ய க் க டி த் தி
னு த் த ச ர ஹ ப ஹ ய க் க ண் டு ன க ச் ச ய க் கி ண்
ய ர ல் ம ஹ வ ரீ க ஸ ஹ ய ஹ ப் து க் கு தி ன ர ய
தோ வ ஹ ஹ ய க் க டி க் கு தோ ன் ஹன். ச ஹ
நே ர ம் போ ன் ப ஹ ப ர டு த ஸ ப் ப ர ஹ க ஹ ய
ய னு க் க ச் சி ஸ யு ச்சாத னு ம் போ ன் தி ன ல் ப்
ப ர கோ டே க டி ன க ரு க் க ரி வ ர லா ன து க்
பே ப ப ரீ ந தி ரு ந த பே ரு ஸ் கே டி ய லே ம ர் ப்
டி க் கோ ண் ப து கு தி ன ர ய ன் வ ர ய ல் தா ண்
ட ல் ம ர டி ன போ தோ து தி ன ர ந ம் னு தோ ன் ஹ
ச ந தோ டி ம ர ய் க் கூ ப் ப டி ப வே ல் ல ரு ஸ் கூ
டி த் த ஸ ப் ப ர ஹ க ஹ ய ய னு க் க வ து ப ஹ ப ய
தா ஹ க ய ர ல் ம ஹ ப் போ க போ ரு மி க் க வே ல்
ல ரு ம ல் ல ர க் க ர க ல னு ந த ரீ க ள்.

உயசு

இப்படியவர்களுடையநததயவாயலோ
ருகிரேஹ்தன்வநதிகேதேன்ஹகேட்கவேல்
லாத்நதயமோடூங்குபடச்சோன்னுரீகல்.
அதுக்கிவனிநதமிஹச்சத்தனத்ததக்கண்டு
கனாடேலருநதமண்குதிறாநாயச்சிஹயா
லேமஹக்கநீருட்குதிறாயமஹநதது
காடியநதமயக்கத்தநீக்கினுன்.

அப்போதவர்களுடையவக்காடித்தலார்ந
தவயதானகயாலவசியமாப்பேண்டி
ன்குதிறாகோலாலப்பணமில்லாததின
லேயதின்னுட்பவாங்கினதுமதுசேத
மாய்ப்போனதும்வாடனகமாடுநிமித்த
மாகச்சஞ்சலம்வநததும்வபரமாயேல்
லாமவனுக்குச்சோன்னுரீகல். இவர்க
ஹக்கபடாயாதநல்லமணிதரேன்ஹகண்
டுமனதிரங்கியேனக்கோருநோண்டிக்குதி
றாயுண்டுகிழநதானே. ஆகிலுட்கலாவ
ஹகப்பயணத்தத்குதவம அதுக்குப்பணங்
காகுதேஹவயல்ஹயலவசமாய்த்தருகி
மேனேன்னுருக்குவாருங்கோலோன்ஹ
ஹத்ததக்கோண்டுபோனுன்.

ஐந்தாவது

குதிராமேனினறு

உளருககுபபேபான

கனது.

சேரன்னதன்னமயேயநதச்சீமான
வர்களுச்சம்பத்திலிருந்ததன்னருக்க
ஹத்துக்கொண்டுபோனான். அவந்திரவ
யவானல்லவேஹத்தான் ஆகியுந்தம்
மீத்டன் அப்படியேராப்போசனத்தத
நெய்பால்தயரீகுஹயல்லாமல்வசாரித்
துவேற்றிஹபாக்குப்புகயஹவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கொடுத்தான்.

மஹநாங்காலமேயவன்வேலியல்லேய்
நதகுதிராமையஹத்தத்தக்குவன்னுன்
பாகக்கொண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்ஹ
யாகக்கொடுத்தான். குதிராவயதுசேன்
ஹதுமல்லாமலோருகண்குடுமோருகாது
ஹீயுஹன்காலலோருகாஹேண்டியம்
பின்காலஹுக்காலுமாகத்தவருபமாக
வந்தக்குருவக்கொத்தவாகனமாய்நின்
ஹது. இப்படியாகியுங்குதிராவந்ததேன்
ஹமில்வசமாய்கப்படதேன்ஹமேல்லா

உயகூ

குமிகவுமகிழ்நதாரீகலா. சூழவநதவணி
 னதத்தபவவுமவன்காணப்பிடத்தொ
 றக்கவுமோருவன்வாணப்பிடத்திடுக்க
 வுமம்மேருவன்கண்ணணத்தொடக்கவும்
 வேமேருத்தன்பகம்புலுணவாயலிட்டு
 மேய்க்கவுமதப்பேணிக்கொண்டிருந
 தாரீகலா.

அதுக்குமேல்க்குதிறாநுஸ்திப்பத்தேடி
 னவடத்திங்குதிறாகொடுத்தவன்பயம்
 லாயிருநதவோருப்பித்தேணத்தக்கொடுத்
 தான் ஆகிலுமதிலேவாலன்கிழேமாடப்
 படும்கிழ்ந்துவாரில்லாததினுற்பாணக்
 கொடகணத்திரித்துக்கடினாரீகலா. அப்
 படிக்கடிவாலாத்துக்குவாரில்லாநும
 யாம்படுதையொடநதுவைத்தாரீகலா.
 தங்கப்பன்னையுமிறக்குவாருஞ்சம்பாதி
 கிறதிலேவேகுடியாயாசபட்டம்பாடுகிற
 யாமம்சமீபத்திலிருநதபேன்னடக்குமடி
 போயவ்வாண்டுநதாட்டணிவாரும்பாங்
 கிக்கொண்டுவந்தான்.

இத்தன்முமேயொஸ்திப்பேல்லாமான
 பின்புசோதிரிஅநுநாயம்சூலநாஸ்தல
 கையொகுகிரீத்தமிடநேரத்திலுரேல்
 லாம்வநதுகூடக்குறையடிப்பாழ்த்திப்
 பரமாம்தருவைநுதல்நுநைகிறாமை
 லேய்நுவைத்தாரீகலா. அப்போதநது
 சீஅக்கலிலோருவன்கடிவாலாத்தொப்
 பிடத்தொண்ணிடுக்கவோருவன்வாம்புறத்
 திருநததடியோடவாருவாருபுறத்தண்டி

உயள்

யவர்கால்கண்டாப்பிடத்தித்தாங்கமற்றே
ருவண்ணுன்னேகடியங்கூறியேச்சரிக்கை
யேச்சரிக்கைபராக்குப்பராக்கேன்முகப்
பிட்டுப்போனூர்கல்.

அனேகநதாரம்பூரித்துக்கோண்டுபோன
பின்புபழிச்சாரியாயக்காரனேடவநது
குதிறுக்கைநதுபண்ணுண்டேன்மற்றித்
தான். அதுக்கவர்கல்கூறியேறினகுதிறுக்
காயனுண்டேவதுவையாரச்சம்மநத
மோவேன்மதுவார்நதவயதினம்கான
றபநபக்கமாடாததக்கண்டேபருவன்
தம்மமாகத்தநதகுதிறுக்கைதாக்குதிதுக்கா
யமேதஞ்சாயமிதேன்மவர்கல்கூப்பிட
அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
மாடாததினுல்வேறேவழிகாணுமணநது
பணங்கோடுத்தார்கல். குதிறுக்கைல்லா
வடாலநதச்சஞ்சலநதேனவயல்வையேன்
ம்கூறுவஞ்சலத்துக்கோண்டுகிவருநதசா
வடியலேயண்டாபாறப்போனூர்கல்.

அங்கேயகப்பிடபோருகிரேவ்கனேபே
கூறுவானவர்கல்கோனேவேகூறுவப்பாடுது
வக்கினர். நாண்டிறநதநாஸ்ததோன்றி
யோருக்காலுங்குதிறுக்கையேறினதில்வ
இன்னமக்குறுதல்வனசயேறிவநதவடத்
திலநதவஞ்சாயத்தக்கண்டேன். இப்ப
பிற்றிதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகல்கல
ண்டேபோலேநேஜட்டுமாய்ச்சம்பாதிக்க
கிறபணமவர்கல்க்குநன்மயருக்குமோ
வேன்வயமேரியவாங்கினபணமவர்க

ஹக் கு நே ரு ப் பாகாதோபேன்ஹர். இதுக்
கவன் ஐயாகாலத்தின் குணம்து இநநா
ஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பண்
மேன்ஹம்பணமும்வாய்திறக்குமேன்பது
முன்கேட்போமிப்போபணத்திலும்பேயு
யுவநேசமுமில் ஹையயாவேன்ஹன். இந
தக்காலத்திலேசிலர் கஷ்டத்திம்பணங்கண்
பாலுநக்கியேடுக்கக்கூசார் களோன்ஹுரு
வானவர்சோன்னர். அவனும்துசநதேக
மோவதுவமவர்க ஹக்குநாஹதயாவ
துக்கு அத்தாட்சிகே ஹமேன்ஹசோல்ஹு
ஹன்.

ஒருராசாபணத்தினவலிலேதன்சுர்
ஹமயல்லலாதவரியேல்லாஹ்வத்தபம்
பாடுஹத்திரவரியும்ஹ்வத்தான். இதுஅவன்
மகனுக்குஹதலாய்ப்போருநதாமல்நாஹ
கிறவநதவரியுயக்கேட்கிறதுலேசுஹசக்
கேடாயருக்குதேன்ஹதகப்பனுக்கவன்
சோல்லவராசாமஹமோழிசோல்லா
மல்மகணயனுப்பினன். பலநாட்போன
பின்ஹ்வத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே
மகணயராசாவஹழப்பித்தநதப்பணத்
ஹதஹகரச்சோல்லநாஹதோபேன்ஹகேட்
பான். மகன்வேஹென்ஹநிணயாமல்நன்
ஹம்மணக்குதேன்ஹபின்டிராசாவதுஹத்தி
ரவரிப்பணமாக்குமேன்ஹன். கேட்டிரோ
பணம்வநதாஹ்போதுமேப்படிவநதா
ஹம்பாராமல்லஹயாவேன்ஹசோன்
ஹன்.

உயசு

இப்படி பல பேச்சு களோடே போனது போக்கின் பின்பு சாயங்காலத்திலே மீள வந்தினை யேற்போயோரு பட்டிக்காட்டிலே தங்கினார்கள். இதனை யத்தன யாமலிராமாறுமேயடைத்துக்காலமே பயணத்துக்குத் தேடினவடத்திலகப்பபதில்லை. வட்டுக்குவட்டு நுழைந்து பார்க்கவோரு வன்வளவலேகட்டிவைத்திருந்தான். அவனுமறவடைச்சோன்னவடத்திலிராத்திரி னுப்பது நாழி கயமேன்பயரில்மேய்நதத்தோடேனக்குவேகுசேதமானதினல றதப்பரிச்சேதமாய்வடமாட்டேனென் னான். அதுக்கூர்நாடாந்தானே போய்நயம்பயஞ்சோல்லயமர்த்தினுமதுக்கும் பயரிச்சேதங்கோடுத்தாலறவடைச்சம்ம திப்பேனென்னான். நாலுபேருங்கூடமேய்நதகோல்லையப்பார்த்துமிதித்ததுமேய்நததுமதிகப்பத்துப்பணத்துச்சேதமேட்டுப்பணத்துச்சேதமுண்டேனலசோல்லக் கடைசியலேசீர்த்தபட்டிக்குநாலுபணத் தறவாங்கிக்குதிறையவடைத்துடான்.

குருவோவேன்அல்லேவகுவாய்ச்சலத்துக் கோண்டுநமக்கிந்தகுதிறையென்னத்துக் கிதுவந்ததினலேசிலவகலோத்தணசஞ்ச லங்கலோத்தணசுநககேடுகலோத்தண இதேல்லாமேன்மகிதுமக்குத்தகாதப்பா வேன்அகாணனுபயாகப்போகத்துணிந தார். அதுக்குச்சீலாக்கலுறாராகும் ஆ அ தகாதேன்றுங்காணனுபநடக்கவம்மாலா

காதேன்ஹஞ்சோல்லக்கோண்டிருக்கபோ
ருவன்ஹவணிதேல்லாங்கேட்டுக்கவணப்
படவேண்டாஹமயாவேன்ஹன். இநதத்து
ரிதமேல்லாங்குதினாஹயப்பட்டததோ
அத்தினுலேவநததாக்குஞ்சிலேபாபேசில
வபண்ணியேனக்ஹநதுபணநதநதாலந
தத்தோஅத்தஹதக்கழித்துநீக்குவேணென்
ஹன். சேலவக்கஞ்சினுஹ்காரியமல்லவேன்
ஹபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்துத்தோஅத்
ஹதக்கழிக்கச்சோன்னுரீகல்.

அப்போதநதவன்ஹவணவரீகணயே
யக்கப்பலசபங்குஹசச்சேய்துபலபச்ச
ணகணாப்படுங்கிக்குதினாமேலேதாவா
ணாணவேன்ஹம் அலவேன்ஹமஹவய
மிட்டுஞ்சூழ்ச்சூழாஹ்ஹஹவலம்வநது
வால்ஹதம்கோண்டுதணபரியநதங்குதி
னாஹயத்தடித்தபவயருநதபோஹஹக்
காதிஹஹகட்டித்துநின்ஹன். இநதக்காதி
லேயாக்குநதோஅமேல்லாநிங்குது இப்ப
டக்கோத்ததோஅத்தஹதக்கழிக்கஹன்னந
தக்காதஹத்தாரீகலிப்போஹதக்கிதுவம
ஹத்துப்போடாலநநாஸ்ததோஅஹமம்
ஹநீங்குமேன்ஹன். இவ்வாஹபணேபேட
ரிவாணாத்திடிக்காஹதயஹத்துத்திடே
னத்தாரக்கோண்டுபோய்த்தோஅநதோப
ராதபடக்காழமாய்க்குழிவேடிப்பஹதத்
துமேலேமண்போட்டுக்குஹபோட்டுவட்டு
வநதாரீகல். இதிலேயன்றேல்லாஞ்சேன்
ஹதினுல்லஹநாட்காலமேபோய்வேகுதோந
தஹாப்பட்டுமடத்துக்குச்சேன்னுரீகல்.

சுமவது

பீராமணனசோனன

பரோகிதக

கதை.

மபத்துக்குச்சேன்மடம்பாடுருவா
னவர்பேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
றாமிகவங்குறாப்படிஞ்சிறாயானும்
வணயல்லாமல்வந்ததேன்மடிகவஞ்சந
தோடிமாச்சு ஆனால்குதிறாயனலேப
ழியலனுபவத்ததுக்கவானாககணாநிணக்
கநிணக்கபேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
படிருந்தார். அப்படியேசீடாக்ககணாக்கூட்
பிறுவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமதா
னங்ககணாச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்படமாரேவரவரநாபோமமதிகமதி
கமாகப்படிபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்பேன்மகண்டுபடிக்கி
மேன். தின்னுமகலப்பல்லாதநன்னமயுங்
கசப்புக்கலப்பல்லாதவனப்பநதுக்கங்
கலப்பல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகிறபயா
து. ஐயையோவணயன்மியுபகாரமாய்க்
குதிறாவந்ததேன்மநாமிகவமகிழ்ந்ததல்

௩௩௨

ஸவேர இநதப்பாக்கியத் தோடேதோபர்
நதுடனேயன் ஸுதானேவநததுரிதகிலே
சங்கஸாக்கண்டிகளே. ஒருதுலித் தேண
நக்கவத்தணகசப்புலுங்கவேணுமோ
ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுலாது எவ்வ
ஹக்கணிக் குநதோலுங்கோப்பையுண்
டதேல்லாதுலாதுதானேயாகிலுநா
னேருதினத்தலாஸலனுபவத்தபொல்
லாப்புமேத்தக்குதிறையேறித்திரியவே
ணக்கியோக்கியமில் ஸயாக்கும்மேல்வ
திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலா குநதன்
ஹமயோவாஸல் ஸயேயனியநதக்குதிறா
ஹயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்றார்.

அதுக்குச்சீலாக்களோல்லாருமாகாதா
காதிதேன்றுப்படிசோல்லாதேயுஹமயா
நீர்கோண்பகுதிறையோநாங்கல்தேடி
ணகுதிறையோவல்லவேதேவாதினமாய்த்
தாஹவநதகுதிறையல்லோநாமினதத்
திரும்பவனுப்பினுத்திருவலாத்துக்கேதி
ராய்ப்போகிறதாக்கும் இதுதோஹமயா
இதுவநதவாக் குதிறாஹயப்படித்திருநத
தோஹத்தயநதவல்லவன்கழித்தடம்
பாபஞ்சத்தக்கதோன்றுமில் ஸயேயன்றார்
கலா.

இத்தோடென்னம்பலதாயங்கஸாயவர்
கலாஸாபாகச்சோன்னதினங்குருவமனந
தேறிநீங்கல்தோன்னபடியாகப்பெண்
டார். ஆகிலுமன்றுவநதமோசம்போலேயனி
வராதபடிக்கிராமாஹகுதிறாமேயவட

நடயநட

வேராண் ணு துஷ்ட லேக ப்டுவக் கவேணு
மேயதுக் காணவட னுங்காணே னென் னுர்.
அப்போபே னுத யேன்பவனிதுக் கா லோச
ண யேன் னவப் போதா ன்போயாலங்
கோப்புக ணவெ டுக் கோண் டு வந தோரு
நு ணய லே நெத் தியா னலாய ம் க்ஷணத்
திலேக ப்டுகி ஹே னென் னுன்.

என் னநி டி உதூ லேபு றப் பப் படு வழியோ
ரத்திலு நநத டி றமா ண்பக் கோ டியா லன்
மே லே ஹிந் னுசே வ் னவக் கோப் பக் கோ
பா லியா ல் வே டத் துவக் கினுன். ஆகி லுந
தா னு ணிப் பக் கத் திலு நநத டிப் பக் கத் துத
வே ப்டுகி று தக் கண் டு வழிப் போக் கனாக
வந த வே ரு டி ராம ணன் த ம் பி யப் படி
ந் ல் லாதே கோ ம் போ டுநி யம் வழிப் போ
கி லு யே ன் னுன். அதுக் கவனிந தத் து ம் சவ
ண மே ணக் குச் சோ ல் லவந தா யோ வே ன்
ஹி னப யம் சோ ரு கி னவத் திலு நநத வே டரி
வா லா ம் பி ராம ண ண யே ஹிந தான். அவ
னு டிந த னு றப ன் ப ட ஹி யப் போ ன் னவ ல
கித் தப் பப் போ ய் வட டான்.

பே னு த யோ வே ன் னு ல் னு ன் னி ன் னப டி
ய ன் ன னு நி ன் னு வே டி னநி னு ம் பா தி க் கு
மே ல் மர ம் றப் போ ய் னு ஹித் தத் தோ பே
தா னு ம் வ னுந தான். அம் மம் மாவந தப் பி
ராம ணன் வே குசா ல் தி ரி மகா புரோ கி தன்
அவ ன் சோ ன் னப டி க் கா யம் ஹே ன் னு க
டுக வே னுந து டி ராம ண ணப் பம் ஹி க் கோ ண்
போ டி னுன். சடு திய லவ ன் கி ட வே ரு டி வ

ருகிற னுத பட்டராம ணன் கண்ட நுத ப்புத் தி
யல்லாத மிருக மேன்ன சேய்யமோ வேன்
றஞ்சிநின்றான். பேறுத சேன்றே ருகு ம்படு
போட்டு அய்யாநீர் மகாசாஸ்திரியன்
னமோ ருபுரோகித மேனக் குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாம்த ருருவன் சீடனுக்கும்.
அவர்பேயரிலேனக் குப்பட்சமேத் தவவருக்
குத்தலாநீநத வயதா கக்கோல்தலாக்கோஞ்
சநாலிலேசாவாரேன் லபயநதிருக்கிறேன்.
இப்போநீரேனக்கா லகலாகவவருக்கு
கிவுகாலமேப்போது தேன் லமதுக்கு
காணப்படும லபயாலாமின்ன தேன் லமே
னக் குச்சோல்லமேன் லான்.

பட்டராம ணன் தப்புவத்துக் கோல்தலாப்
பலபலபோக்குச்சோன்ன லமவன் லபாத
தினும்க லபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன் லான். இதே னுதயாவது க்கம்தஞ்
சோல்லமேன் லவனலாடக்கேட்க உன்ரு
ருக்க லநக்கிருப்பி டங் குலிரீநதவன்னு
கவருக்குச்சாவுகிடனதுக்க லபயாலாமேன்
லபட்டராம ணன் சோன்னான்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய் வேட்
டனகி ல்லா லமபத்துக்கி லுத்துக்கோண்டு
நபநதசேய்தியேல்லாம்ப லக லபரமாய்ச்
சோன்னான். ருருக்க லரிதுக்கு வசாரப்பட்
டுச்சோன்ன லபட்டராம ணன் மகாசாஸ்திரி
யல்லவேன் லசோல்லக்கூடாது. உனக்க
வன் சோன்ன லபட்டே யல்லாஞ்சரியாயு
டனையாச்சுதே. எனக்குஞ் சோல்லியனுப்பி

ஈயரு

னபுரோகிதனாநதப்பமாடாது ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீபனநாசமகாயத்திபசனம இனியேச்
சரிக்ஹகயாக்குமேவண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்தத்திசேய்யலாகாது இதன்மே
லாண்டபவர்திருவுலாமேன்ஹர்.

ஏழாவது

குதிரையிலிருந்து விழுந்த

கதை.

சோன்ன வெச்சரிக்கையோடு நெடுநா
லிருந்த பின்பு சீர்து மவழியே போனும் சீ
உரீக ஸ்தான கயம்பணம்பறியுமோழியம
பத்திலதுவாறியாதேன்றைதப்பற்றி
யுருக்கூரீசுற்றித்திரியப்பறப்படாரீகஸ்த.

ஒருநாளாவரீகஸ்தமபத்துக்குத்திரும்பவ
ருகையலுசுந்தனுசுந்தருக்குக்கஸ்தகுதிரை
மேல்வரும்போதுகீழேதோங்கினபோ
ருமரக்கோப்புப்பபவையவரீதணப்பாடு
பிறகேவழிநததாம். அதுணச்சீஉரீகஸ்தோ
டுத்தாரீகஸ்தோன்றெண்ணிசும்மாவணைகந
தாரமவரீசேன்றபின்புதணப்பாடுகேங்கே
தாருங்கோஸ்தோன்றுகேடாரீ. அதுங்கேவ
ழிநதவடத்திம்கிபக்குமேன்றவரீகஸ்த
சோல்லவவரீகோபத்துவழிநததேல்லா
மேடுக்கத்தேவையல்லையோநாந்சோல்
லவேணுமோவேன்றரீ. அப்படியேயுப
னேமனபயனேடப்போய்வழிநதபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகையலன்றிராத்திரி

ஊயள்

மனுபுசோரிநதுபேய்ததினுலேபசும்பு
காடிவேலேமேய்நதிருநதகுதிறாகழிநதுவட
பலேத்தினையத்தஸப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னாகயல்வவத்தான்.

அப்போதுவரீசீசீயேன்றவேடுவாய்ச்
சினநதாரீ. அதுக்கேல்லாராகுங்குடியே
தையாவதுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
முன்கம்பத்ததல்லவேபாகம்பத்தபடிசேய்
ததினல்பேபாநீரீகோபங்காட்டுவானே
னேன்றாரீகல். குருவேபாவேன்றலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தடுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுவைவறநதுநடக்கவேண்டுமேன்
றாரீ. அதுக்கவரீகலம்மாத்திரத்தகு
நாங்கலாமனுஉரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியனதமாத்திரம்பேறுபடவேடுதச்சோன்
னாரீகலாவருமேடுதினாரீ.

அப்புறம்பேபானாகயல்வடுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோலாலத்தலாரீநதநடையாய்ப்
பேபாகிறோண்டிக்காங்குதிறாதவறவ
முநததாம். அத்தண்டையலருநதகுழியம்
குருவநதஸகீடுங்காஸ்மேலுமாகவடுந
துகோவேன்றலறியேண்ணையேடுக்கவே
பாடிவாராகுங்கோலோன்றலுக்கப்பிடாரீ. சீஉரு
மோடிவநதுமுன்னேடுதித்தநதவேபாஸ
னையேடுத்தோருவன்வாசிக்கவடுநத
தஸப்பாகேடுக்கவம்வடுநதசோமன்
வேஉடியேடுக்கவம்வடுநதசப்பையா
லநடையேடுக்கவமேன்றவன்வாசித்தபடி
ஏன்றேன்றையேல்லாததயமேடுத்தவக்

ஈயது

கக் குருக் கலாநி ஹமாணமாயங்கேகிபந
தாரீ.

அவரிப்படிக்கிபநதுதம் ஹமயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தணகேஞ்சினுலுமேத்தணச்
ணநதாலுமிதுவும் ஏற்கணவேயோஹய
லேனூதாததினலேமாட்டோமேன்ஹசாதித்
தாரீகலா. ஐயாவும்ஹமயமேடுக்கவேனூதி
னதேங்கேகாட்டும் எனூதினபடியேசேய்
வேமாமோழியவேனூதாததையோருக்கா
லுஞ்சேய்யச்சம்மதியோமேன்ஹரீகலா.
அவருமிவரீகலாசாதணகண்டுதப்பும்ப
ழிவேஹென்ஹங்காஹமலோஹயமேனூத்
தாணியும்பாங்கிக்கிபநதவடத்தில்நா
னும்வனூநதாலேடுக்கக்கடவரீகலோன்
மேனூதினரீ.

எனூதினஹதக்கண்டுசீஹரீகலாமோரு
மிக்கப்போயவனாயேடுத்தாரீகலா. வ
னூநதகுழியம்சேஹருநதபடியனலவருடம்
பேல்லாஞ்சகதியாயனூக்குப்படதேன்ஹச
மிபத்திலருநததண்ணீரிலேருவிரீப்பாடி
ஹரீகலா. டின்பபஹமயபடியுடப்பேல்லா
னூடுத்தவனாக் குதினாயலேஹ்ஹமபத்துக்
குக்கோண்டுபோய்வடாரீகலா.

எட்டாவது

குருனாவசுசேமித

தகனாத.

குழியல்வெருநதுகிபநதசனமயத்தில்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதாஸ்ப்பராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லோருத்தனுக்கும்நாபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதினையேறினடம்பாடு
மாத்திரமருப்பபங்குளிர்நததேன்மகண்
டுகுருத்தானைவசாரப்பபார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமனவமோன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தனார்நதவயதுகாலத்திலேவெருநதவ
திர்த்தியனலன்றிராத்திரிநத்தினாகோஸா
னாமலாராடமாய்ப்புரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதோன்றினதி
னுல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்பபார். குதினா
யனின்மகுழியல்வெருநததினுலபலதிர்ந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குளிர்நதத்தோபே
சாங்காலங்கிடனதினுலாக்குமிதேல்லா
மாகுதேன்மநிச்சயத்தார். இநதநிணபோ
பன்றிராத்திரிமுருநதம்மிலேபயநது

பதறியோருநிமிஉறாங்கண்மூடமாடா
மலடக்கடபேருமூச்சிட்டுமணநதலாம்
பணதாற்புறகுடையக்காலமேசீஉராக்
கணாயனுழிப்தாரீ.

அவர்களும்தவநதுபார்க்கவவர்க்ச
சாயல்பேறுகவமிருகண்டுழியாய்வந
ததாகவனாகமேல்லாம்வற்றிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபழுப்போபேவேறுப்புப்ப
நதுபஞ்சனபநததாகவம்பாயிரமின்
றிவாற்றதக்குறாவம்பிரமித்தாம்போலே
யுற்றுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தாரீகலா.

அப்போதவர்க்பேருமூச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லறையல்வத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யுங்கோலோன்றார். அதேனத
யாவேன்றவர்கலாபதறிக்கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றதமற
நதீர்கலோராவேன்றமிண்டுருக்கலாசோல்
லுபார். நேற்றநான்றவநதகுழியலேநீ
ருஞ்சகதியுமேத்தவானகயலுலேனக்கிருப்
பிடத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்றாதே
போய்மறு. பிறகுபேருவாயருப்பிடங்கு
லாரீநததுங்கண்டேபண்டிராமணன்சோன்
னசாழ்திராநிணத்தேன். அப்படியிராத்
திராநுதுமூடம்பின்வலியுமாராடாங்கு
கண்டுசுற்றித்திறகோலாலாமற்சாவு
கிடணதேன்றநன்றுக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேறுலோசணதேனவயல்லைச்சீக்கிர

சுயக

மாப்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவதிக
லோனார்.

அதுக்கவதிகலநமநதச்சூனத்தநிணத்
தஞ்சினாத் அஞ்சினலுலுலுலுச்சத்தநத
பெலுவபாதபக்கிநானுவதமாப்க்குரு
வன்மணநதேயப்பம்பலபாமதல்சோன்
னாத். என்னசோன்னலுமபருக்கும
னக்கிலேசமாமுவல்லைபென்னகண்டு
நதவதிக்காநாயருநதஅசேதன
னாத்மகன்அசங்கதனென்பவணய
புப்பதத்தங்கல்குருவைப்படித்தசனி
யநிக்கியபரிமணநதேயக்கோண்டு
பொய்வடாத்.

என்னபநததேல்லாமுவபாமாய்க்கேட்
படிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்ததே
தய்யா உமக்குவநதகுமயென்னநோ
பென்னவலயென்னவசாரமென்னகிலேச
மென்னபென்குருபெயென்னயாபெயென்
பதாபேசோல்லுமென்கண்பாய்நுக்
குத்தட்டக்கக்கோடான். அதுக்கேல்லாத்
குமஆசனசுதஞ்சுவனநாசமென்கிறவசன
மொழியபேயெருமவவத்தாநுக்குருசோன்
னவல்ல. அப்போதவன்நல்லதுதான்
ஆசனசுதமக்குநாசமெனநதப்பிராம
ணன்சோன்னேநானும்அவனசுதேனடி
மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
தப்பிராமணனயெனக்குக்காட்டுங்கோ
லாவனுக்குலக்ப்புறசபண்ணியவனல்

சுயம்

வநததோஹமேஸ்ஸாநீக்கித்தீர்த்துப்போ
டுவேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
பேன்அன்.

உலக்தகப்பூசயேன்அருபூசயுண்
போ ஒருக்காலுமிப்படிப்பபூசகண்
பதுமில்லுக்கேடதுமில்லு அதாவததச்
சோல்லேன்அர். இதுக்குமஹமோழி அசங்
கதன்சோல்லத்தபங்கினன். இவ்வகப்
பூசயப்சமயம்புறச்சமயங்கலில
கப்பபாதபூசயாக்கும்நன்அய்க்கேட்க.

ஒருசேடியருநதானவன்வேடுசிவபத்திக்
காரன் அனுதினம்பண்பாரங்களுக்கச
னம்போபவானசயனுலவர்கணாயேங்கே
கண்பாலுமசனத்துக்கனுழப்பான். அவனுக்
குமக்கலில்லுக்கோண்பமணவையோவேன்
அலப்படிநித்தமோரிருபண்பாரங்களுக்
டுச்சோஅக்கவம்போபவஞ்சலப்பாகக்
கோலாபபுரு உன்சேய்கிறதுபோருநத
வல்லையாகிலுமிதிலேபுருஉனுக்கேதாகி
லுஞ்சோன்னுலவன்மனம்போஅக்கமாட்
பானேன்அவனாநிநததினலோருபாயமே
டுத்தாள்.

ஒருநானாநதச்சேடியகனுபயலிருநதுகண்
பபண்பாரத்ததயனுழத்தேன்வடிவின்
அறக்குப்பசனாபண்ணவேணுமய்யா
வேன்அன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினால் இப்
போகனுபயலேவேணயாயருக்கிறேன்
நீர்தானேன்வட்டுக்குப்போயேன்ஸ்தீரிக்

சுயநு

கிநதச்சேய்திசோல்லநான்பருமலாவுமங்
கேகாத்திருமேன்அன். பண்டாரஞ்சநதோ
உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயவன்
மணயாடிபோடேசோன்னன். அதுக்கவ
லிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
குமேன்அகண்டுகோண்டுமேத்தநல்லதுநி
ரிங்கேயருமேன்அவடித்திண்ணமேலே
பாய்வரித்தராவ்.

படபாடுபனேவடித்தும்மநன்அய்ப்
பேருக்கியேங்குஞ்சாணங்கினயத்தேலித்
துத்தன்கால்அகசுத்திகரஞ்சேய்துபுச்சி
யத்தோடேநல்லுக்குத்துகிறவுலகனக
னயகனகயலேடுத்துக்கோண்டாவ். படக
தில்நினமயச்சாம்பலுத்தபவத்தானும்பு
சுக்கோண்டுநடுமும்மத்திலுலகனகனயக்
கிபத்தியதுக்குமன்மும்மனமசாஉடபாங்
கமாய்வருநதுமணமணவேன்மசிலமந
திரங்கலாச்சோன்னன். சோன்னதிண்
மேலேலிவாவுமலகனகனயத்துபத்து
மன்னேயதிருநதவடித்தில்அவத்தராவ்.
அதேல்லாமும்மப்பாசித்துக்கோண்டிரு
நதபண்டாரம்பேடுவாச்சரியப்பட்டுஇந
நாள்மட்டுநான்காணதவதிசேயங்கலா
ய்ப்போகண்டேன் இதேன்னவனகபுனச
யம்மாபேன்அகேடான். அதுக்கவலிது
வேங்கலாடுலதேய்வத்தின்வசேஉபுனச
வனகயனிமேல்நிருநன்அயறியப்போற்
ரேன்அவடினாபுநதுபோனகயல்து

சயச

வன் ற ஊ மே லே னு கிய மே ன் ற ம ரீ ந த ச த்
த ம ர ய் த த ன் ன லே சோ ன் ன ம் பே ர லே
சோ ன் ன ன்.

அ ப் ப டி சோ ன் ன லு ம வ ன் ன ரு ம் ப ன ப
ட க் கு ப் ப ண் ப ர ர ங் க ர தீ லே ன னு ந த து.
அ ப் பே ர த வ ன் தே வ ர தீ ன ம ர ய் த த ப் ப ப்
ப ன டித் தே னே வே ன் னு சே டி ச் ச டி லே னு
ன டி ந த வ ட னே ச த் த ப் ப ப ர து த ப் ப ப் பே ர ய்
ன ட ன்.

அ வ ன் பே ர ன வ ட ட லே சே டி வ ந து ந ர ன
ன ப் ப ன ப ண் ப ர ர மே ங் க ட ட யே ன் னு கே ட் க
அ வ ன ம் ந ல் ல ப ண் ப ர ர ம ல் லோ ன ன த வ
ன ச ய னு ப் ப னீ ரீ. வ ந த வ ட னே ய ல க் ன க
ன ய த் த ர ச் சோ ல் ல க் கே ட ர து க் கு ந ர ன் ப்
பே ர சே டி ய ர ரீ ஷ ரு வ ர ரே ய வ ரு த் த ர ர
ம ல் ல ர ம ம் கோ டு க் க ப் ப ப ர து ச ம் னு ரு
மே ன் னு தோ ப ர ன ய ன ரித் து ப் பே ர ப் பே
ன வ ரீ கே ட் க ம ர ட ர ம லு ப னே னு னு க் கிக்
கோ ண் டு பே ர னு ரே ன் ன ன். அ து க் கு ச் சே டி
அ ட ட ப் ப ட ட ல் ல வே ப ண் ப ர ர ங் க லோ ன்
ன கே ட ர லு ங் கோ டு க் கி னு தே ன க் கு ச் ச ம்
ம தீ யே ன் ன ல க் ன க ன ய க் ன க ய லே ன திப்
ப ண் ப ர ர த் த தத் தே ட ட ன த க் கோ டு க் கத்
தே ரு ன லே பே ர ன ன்.

ப ண் ப ர ர னு ம் வ ரு ங் க ர ன ய னு ட னு ட
பே ர க க் க ர ண வே ரு தே ரு னு டு க் கி லோ ர
து ங் கி ய ரு ந து அ வ ன ல க் ன க யோ பே சே ட்
ட ட வ ரு வ ன த க் க ண் ப பே ர தீ தோ வே ன் ன

சுயநு

ஊமேலேபுறசுநு கி க்கவருகி ஹனேன் ஹேட்
பமேடுத்தான். சேடியும்பண்பாரமேபண்
பாரமேயென் ஹடன்பம் ஹித் தோடர்நதோ
பவபணதிகமதிகமாயோபக்கஹபசியம்
சேடிக்குவயது காலஹும்பேருநதோநதியுமி
ருநததி ஹலோபமாமாடாமல்நின் ஹஷ்ட்டுக்
குத்திருட்டினன். அதுவேயுலகஹகப்பூச
யஹதநாநநதப்டராமணன் ஹதுகின்மே
லேஹுகித்தால் ஆசஹேஹ்ணமாகியவஹக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்வரஹதயாவேன்
ஹன்.

அதுக்குப்பரமாம்தருவஞ்சரித்ததுதாயத்
தின்படையேயுண்ண அசங்கதுனேன்பார்
கல். எப்போதுஞ்சரசங்கஹாச்சேய்து
கோண்டுபருகி ஹயேன்ஹர். அவஹங்குருக்
கல்சரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்தஹதஷ்ட்
டுமிண்டுஞ்சோல்லவநதான். ஐயாப்டராம
மணன்சோன்னவசனஹ்ஹபடதானே.
ஆகிலுமதுக்கம்தத்தநன்ஹய்க்காண
வேண்டியது. இருட்டித்திஹ்ருஹமகண்
பாம்சாவுக்கஹபயாஹமேன்ஹதுசரியே
ஆஹம்பஹக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
ஹிர்நதுபோஹலேயவன்சோன்னபட
யாகும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேஹ்ஹலேயம்ஷ
ஹநதிர்திலேயருட்டிபங்குஹிர்நததுமேத்
தவதிசேயமோ. அப்போதுஹிராதேபோ
ஹலதிசேயமாகும் இப்போதிநதக்கவஹ
ஹயஷ்ட்டுஷ்டுமினிமேஹ்சேஹ்ஹலுஹக்கா

சயகூ

தாமலுநதண்ணீரினிலேவழாமலுமற்றே
 குபுறக்காரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
 கண்டபாலப்போசீவனநாசங்கிடினதேன்
 லுநிணக்கலாம். இதோழியமற்றேல்லா
 மபத்தமயாபேன்றன். அசங்கதன்சோன்
 னதுகுருவன்மனதிலேனதத்துதாயம்போ
 லேதோன்றியும் ஆதலாம்சம்முத்தே
 யேனாநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
 வக்கினர்.

இப்படிசிறுநாள்மாத்திரம்போன
 பம்பாடுகுருராத்திரிசோத்தியத்திலேக
 ணமனுழியோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
 அத்தோடேகுருவன்படுக்கைமேலேயருப்
 பிடத்துக்குச்சேவ்வயடுத்தாம்போலே
 மோட்டுநீரோமூக்குவனாநதாக்கத்
 தினுலவருக்குத்தேரியாதேபோய்ம்மு.
 மனுழியமனுழியோபோமூக்குமோழிநதபன்
 பகுருக்களாந்திறையோபேபுரண்டுபட்
 பாரத்தின்மேல்சமனாகவருப்பிடம்படத்
 தாங்கிக்கிடந்தார். அப்படிதாக்கினகுரு
 லமயனலேதிடேனவழித்துமிகவும
 ருப்பிடங்குளிர்நததாகக்கண்டுநுனமய
 மக்கவப்போவேறுகுபுறக்காரணமில்
 லையேநமக்கினிச்சாக்காலம்பநததேன்
 லிச்சயத்தார்.

வநதகுளிர்ச்சிக்குச்சீடர்கலம்பேயே
 புறமுகாநதிரங்காணமற்படுக்கையன்
 லுனமனாநதலாய்க்குருவனருப்பிடச்சீதத்

சுய எ

தினுல்வந்ததேன் ஹநிணத் துமுன்சோன்
 னசகுணநிஹம வேஹங்காலம்தேன்மேண்
 ணிஹரீகலா. காணவந்ததன்சாதிமனுடரு
 மிவரீகலோராபோத்தபத்திமாந்கலா
 கக்கோலாலாச்சோன்னயாவமோத்துக்
 கோண்டிப்போதுதப்பாமல் ஆசனசீதத்
 சீவனநாசமேன்பதோழியவந்தயாவருக்
 குமஹமோழியச்சரியாதேபோனார்.

நாலாக் குநாலிவரிவ்வாமஹபந்தமித்
 சினமனக்கவணியுச்சரிபேலயீனமுந
 தாங்கமாடாதேயவரோருநாலாசோப
 மாய்க்கிடந்தார். அதுக்கேல்லாருங்காக்
 வேன்ஹதணமேற்றகனவத்து அயயோம
 டந்தாரேமாய்நதுபோனாரேயேன்மநுத
 லறிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குளிப்
 பாடப்போனாரீகலா.

அதுக்குமடத்திலிருந்தடேரியதோடியன்
 ஹயத்தண்ணீஹாவட்டுப்பணமேன்மவ
 ஹயதிலேபோட்டு அருக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கருவனாரீகலா.
 கருவம்போதவருக்குமயக்கநதேலிந்தா
 லுந்தண்ணீரிலேஹச்சவாங்கமாடாமலு
 மவரீகலாருக்கினஹகாலாலேசயக்கி
 ண்காண்டிக்கமாடாமலுமிணச்சத்தனத்
 தினம்பரமாம்தகுமஹபயரீஹகயலே
 சேம்ஹர்.

இதின்மேலேவேகுவாய்க்குடங்குடைய
 வஹப்பநதேருக்குலாலோசமாதுவததே

சுயது

தே து னு ன் னு ம் டு ன் னு ம் ப க் க த் தி லு ம் நே
ரு ங் க ச் சீ டி ர் க ள் ா வ ந தே ஸ் ல ா ரு ம் ஆ ச ன ன்
சீ த ன் சீ வ ன ந ா ச மே ன் று ப ா டி க் க ா ண் டு
பே ர ய் க் க ஸ் ல ன ற ம ய லே ன வ த் த ப க் கி ன் ற
க ள்.

பரமாமதகுருவின்

கதைமூலம்.

